Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація во̂дъ ч. 8 улицѧ Чарнецкого.

Редакція ул. Францишканьска ч. 10. дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкований.

Рекламаціи неопечатаний во̂льнѣ о̂дъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 182. | Нинѣ: гр. Предпр. Усп. рим. Зефірины | Завтра: Усп. пр. Бог. Казимира | Пятниця 14 (26) серпня 1892. | Всходъ сонця 5 г. 11 м.; заходъ 6 г. 51 м. Баром. 766 терм. + 29·5° + 17·0°. | Рôкъ II.

Не дайтесь дурити!

Во̂дъ якогось часу проявилась у нашихъ селянъ въ повѣтахъ збараскôмъ и скалатскôмъ якась дивна горячка еміґраційна до Россіѣ. Селяне зъ пограничныхъ сѣлъ тыхъ повѣтôвъ покидають ґрунтъ и хаты, лишають навѣть не зо̂бране збôже на поли, и забираючи зъ собою лишь найпотрѣбнѣйшій рѣчи въ малый вузликъ, переходять потайкомъ ночами або надъ раномъ за границю. А идуть они не по одному, не по кôлька, але цѣлыми масами, ватагами по кôлькадесять людей наразъ. Власти россійскій, котрѝ давнѣйше ставили всѣлякѝ можливѝ перешкоды и не пускали нѣкого до Россіѣ безъ паспорту, не роблять теперь нѣякихъ трудностей, противно, пускають всѣхъ селянъ свободно, навѣть приймають ихъ тамъ и гостять, а во̂дтакъ везуть далеко въ глубину Россіѣ — куды, не можна докладно знати. О скôлько доси можна було розвѣдатись, то вывозять ихъ мабуть по бôльшой части на Кавказъ ажь до Батуму. Найбôльше людей выѣхало такъ доси зъ Токôвъ, Лисиничь, Шельпакъ, Суховець, Задлишôвки, Скорикъ и Пальчинець. Люде утѣкають зо̂ службы, однѝ ночами, другѝ таки въ бѣлый день.

Очевидно, що тутъ мае ся дѣло зъ якоюсь аґітацією на великѝ розмѣры, що по селахъ мабуть волочать ся якѝсь аґенты, котрѝ намавляють нашихъ селянъ выбирати ся до Россіѣ, обѣцюючи имъ тамъ золотѝ горы. Мы розумѣемо, що не одному изъ нашихъ селянъ докучае бѣда, що неурожаѣ и грады а тучѣ въ послѣднихъ рокахъ пôдорвали дуже матеріяльный бытъ нашого селяньства, та що оно дуже задовжило ся. Але хто заручить за то, що тымъ, котрѝ покинули рôдный край, лишили рôдну землю, рôдну хату на Божу волю, стане въ чужôмъ краю лекше и лѣпше? Чи не прийдесь имъ во̂дтакъ того жалувати, що пôшли въ свѣтъ за очи думаючи, що знайдуть щасте, а то знайшли таку саму бѣду. Всюды добре де васъ нема!

Такій наглый и великій рухъ еміґраційный може мати лишь двоякѝ причины: зъ одной стороны лихе економічне положенє селяньства а во̂дтакъ намова аґентôвъ, котрѝ выкористуючи темноту селяньства, намавляють его до того руху, выдячи въ тôмъ свою власну користь. Що въ Россіи не конче добре веде ся селянамъ, найлѣпшимъ доказомъ то, що и тамошнѝ селяне не дуже вдоволенѝ изъ свого быту, стогнуть та нарѣкають такъ само якъ и нашѝ. Причина тому ясна: и въ Россіи стало вже мало землѣ, хиба що хтось хоче конче ити до Азіѣ мѣжъ Татарôвъ та Кірґізôвъ, або далеко въ глубоку Сибѣръ и ажь надъ Амуръ — тысячѣ миль далеко во̂дъ насъ. Тѝ часы минули вже, коли чоловѣкъ мôгъ спускати ся лишь на то, що ему сама земля принесе; нинѣ, коли хто мае ще куснику землѣ, то чи у насъ чи въ Россіи мусить добре руки до нея приложити, коли хоче зъ неи жити. Инакше чи тутъ, чи въ Россіи не буде мôгъ выжити и всюды буде бѣдувати. Черезъ саму еміґрацію ще нѣхто собѣ долѣ не поправивъ. Оденъ або другій, проворнѣйшій и запопадливѣйшій може й выдобуде ся на верхъ, але бôльша часть буде такъ само бѣдувати якъ бѣдувала. За то будуть користати аґенты, що намавляють до того руху еміґраційного. Они то або ихъ спôльники засядуть во̂дтакъ на покиненыхъ ґрунтахъ и будуть розживати ся, пôдчасъ коли тѝ, що тѝ ґрунты покинули будуть и дальше бѣдувати та до того ще й въ чужôмъ краю середъ чужихъ людей! Томужь то кличемо нинѣ щиро до нашихъ селянъ: Не давайтесь баламутити хитрымъ аґентамъ, не слухайте ихъ, хочь бы они обѣцювали вамъ и золотѝ горы, та не покидайте рôдной землѣ, що васъ доси хочь гôрко але щиро живила! Просвѣщайте ся, а зъ просвѣты прийде вамъ нове средство, новый способъ до житя, и зъ подвôйною силою берѣть ся до роботы, а Господь Богъ буде благословити вашѝ труды и буде вамъ лекше жити ся на свѣтѣ въ рôднôмъ краю!

Холера.

Фактомъ есть, що холера выбухла вже въ захôдной Нѣмеччинѣ и поки-що зачинае на добре выступати въ двохъ мѣстахъ, а то въ Гамбурзѣ и Альтонѣ. Особливо сильно выступае она въ Гамбурзѣ, хочь тамошнѝ часописи стараютъ ся очевидно фактъ сей осла-

Шляхтичь и цирульникъ.

СМѢХОВИНКА.

Зъ польского. — Ст. Брандовского.

Зъ подорожными мапатками въ руцѣ блукавъ ся я по улицяхъ преславного мѣста Коломыѣ, та шукавъ хочь бы й малои комнатки приватнои, щобы тамъ помѣстити свою особу на два тыжнѣ. Я не бувъ самъ; значна громадка пейсатыхъ жидикôвъ товаришила менѣ на кождôмъ кроцѣ и старала ся зъ міны и зъ очей моихъ вôдгадати, чи не маю я якого бажаня, зъ котрого бы они могли мати „ребохемъ.“

— Прошу пана, може новыхъ пантальонôвъ треба? — пытавъ мене грубый, пейсатый жидъ и жалôсно дививъ ся на мои заболоченѝ ногавицѣ.

— Обôйде ся — сказавъ я коротко и приспѣшивъ хôдъ, бо побачивъ недалеко на брамѣ бѣлу картку.

— Я маю „ехтъ“ парискій товаръ — кликнувъ жидокъ, пôдбѣгаючи все за мною.

— Вѣрю тобѣ, але я не потребую — и по тыхъ словахъ пôднявъ ся я на пальцяхъ, щобы въ сумерку перечитати невыразно записану чвертку паперу, котра (певно для рекламы) висѣла до горы ногами у заржавѣлои ручки во̂дъ дзвôнка.

„Ту пере ся бѣле и великій выбôръ чоботôвъ.“

Хочь и звела мене надѣя, то я не мôгъ здержати ся во̂дъ смѣху, перечитавши се коротке и многозначуче оголошенє, зъ котрого якій острый професоръ дôйшовъ бы, що коли въ Пацановѣ козы кують, то въ Коломыи за те вмѣють прати чоботы.

— Може панъ мае що віпрати? — спытавъ мене зъ таемничою міною рудый жидокъ и зачавъ двозначно моргати зизоватымъ окомъ.

— Ві гайстъ віпрати? — кликнувъ зъ обуренемъ торговець парискихъ пантальонôвъ. Панъ хоче мати чоботъ; щобы я такъ здоровъ бувъ, якъ то неправда.

— Чоботъ? ґітъ! — во̂дозвавъ ся третій — тôлько най панъ скаже, во̂дъ якои шкôры, телячѝ, воловѝ чи свиньовѝ?

— Свиньовѝ! — во̂дповѣвъ я, дразнячи послѣдного купця.

Отся моя явна охота купити „свиньовѝ чоботы“ оживила цѣлу громаду. Сыны Израеля кинули ся до мене, стали тягати на всѣ боки и выхвалювати свôй товаръ, кобы я лише бувъ ласкавъ кôлька крокôвъ перейти ся до сего, або до того склепу. При тôй нагодѣ довѣдавъ ся я, що грубый тôй купець торгуе не лише парискими пантальонами, але и лондоньскими чоботами.

Хвильку бавивъ мене тôй гамôръ уличный, ажь вкôнци надходяча нôчь пригадала менѣ, що треба шукати мешканя, коли не хочу ночувати пôдъ голымъ небомъ, або що гôрше, въ „коломыйскôмъ готели.“

— Пашовъ, злодѣѣ! — крикнувъ я на окружаючихъ мене халатникôвъ и пôшовъ дальше улицею. Цѣла громада розскочила ся на хвилю, однакъ небавомъ зачала знову збирати ся коло мене:

Перейшовъ я двѣ улицѣ, стававъ при кождôй брамѣ и шукавъ якого оголошеня о комнатѣ до вынайму, однакъ на дармо.

Вкôнци прийшовъ я до пересвѣдченя, що въ виду надходячои ночи лише при помочи непрошеной моеѣ дружины, жидикôвъ, зможу я во̂дшукати яку комнату на ночлѣгъ. Не надумуючи ся довго, звернувъ ся я до торговця парискихъ пантальонôвъ и лондоньскихъ чоботôвъ, прирѣкаючи ему добре факторне за помôчь у вышуканю комнаты. Торговець выслухавъ мене уважно, звернувъ ся до своихъ товаришѣвъ и почавъ щось скоро зъ ними шваркотѣти. По дуже оживленôй, а менѣ зовсѣмъ незрозумѣлôй конференціи, повѣрникъ мôй кивнувъ на мене головою и рукою, щобы я ишовъ за нимъ.

бити и кажуть, що холера тамъ не єсть такъ дрэже небезпечна. Зъ разу голошено, що єсть лишь якась недуга подобна до холеры, вôдтакъ сказано, що то холерина, а на конець таки признано, що то азійска холера. Вже самъ фактъ, що зъ Берлина выслано ажь двохъ лѣкарѣвъ, а мѣжь ними такого спеціяліста що до холеры, якъ дръ Кохъ, єсть найлѣпшимъ доказомъ, що тамъ небезпечнôсть стала дуже велика.

Пôсля Hamb. Correspondent однакожь положенє не єсть такъ небезпечне, бо вôдъ 18 до 23 с. м. занедужало въ мѣстѣ середъ ознакъ холеры лишь 219 людей, а зъ тыхъ померло 75. Рухъ торговельный въ мѣстѣ не зменшивъ ся; на біржи збирають ся люде якъ и давнѣйше, хочь тамъ для осторожности розставлено лѣкарѣвъ, рухъ на улицяхъ єсть такъ само оживленый. Въ Альтонѣ було 80 выпадкôвъ занедужаня, а при тôмъ сконстатовано три выпадки азійскои холеры; доси однакожь померло всего лишь пять особъ. Характеристичне єсть, що и въ Антверпіи бувъ оденъ выпадокъ занедужаня на холеру на нѣмецкôмъ кораблю, що приѣхавъ зъ Гамбурґа. Въ самôй Антверпіи було пять выпадкôвъ занедужаня на холеру, а зъ тыхъ кôлька закôнчило ся смертію. Якъ вже звѣстно, завезено до сего мѣста холеру францускимъ кораблемъ зъ Гавру, а теперь показує ся, що новый транспортъ холеры прийшовъ ще и зъ Гамбурґа.

Вѣсть о выбуху холеры въ Гамбурзѣ выкликала въ Берлинѣ страшенный переполохъ. Всѣ пакунки, якѝ тутъ приходять зелѣзницею зъ Гамбурґа и Альтоны, мають бути вôдъ нинѣ десінфекцiонованѝ. Зачувати, що біржа въ Гамбурзѣ має бути замкнена.

Въ наслѣдокъ выбуху холеры въ Нѣмеччинѣ розвинули австрійскѝ власти санітарнѝ велику енерґію, щобы о скôлько можна, не допустити холеры до Австро-Угорщины. Головну увагу звернено поки що на переѣздовѝ стаціи въ Чехахъ. На австрійскôй пôвнôчно-захôднôй зелѣзници перервано безпосередну ѣзду; въ Тичинѣ будуть змѣняти ся ваґоны и тамъ буде установленый лѣкарь, котрый буде оглядати подорожныхъ и десінфекціонувати всѣ ихъ пакунки.

Такожь и у Вѣдни єсть не малый страхъ передъ холерою. Тамошнѝ члены збôжевои біржи внесли петицію до Намѣсництва противъ скликуваня межинародного торгу збôжевого зъ причины небезпечности холеры. Петицію переслано Намѣстникови телеґрафічно до Ішль.

Пôсля найновѣйшихъ вѣстей наставъ у Берлинѣ дѣйстно великій переполохъ, особливо на біржи, де декотрѝ папери спали о 4% низше. Въ додатку розойшла ся въ Берлинѣ поголоска, що біржу въ Гамбурзѣ замкнено. Вѣстка тая показала ся фалшивою, але справдѣ мало хто теперь ходить на гамбурску біржу, бо боять ся уживати телефонôвъ, щобы не заразити ся въ тѣсныхъ комнатахъ телефоновыхъ.

Нагла поява холеры въ Гамбурзѣ занепокоила и Вѣденцѣвъ, бо не установлено ще дотеперь замкненя границь. До заряджень на мори противъ краѣвъ, навѣщеныхъ холерою, возьмуть ся мабуть всѣ державы разомъ, якъ уже того теперь домагає ся праса англійска.

Часопись „Кавказъ" помѣстила цѣкаву дописъ зъ Мешеду о холерѣ. Пôсля тои дописи въ самôмъ Мешедѣ умирало по 300 особъ денно, а власти старали ся якъ найменше розголошувати свое нещастє. Приписы здоровля, якѝ розкинено межи нарôдъ, не здали ся нѝ на що, бо нѣхто не вѣривъ имъ и не державъ ся ихъ. Нарôдъ вѣрить лише священикамъ своимъ и ихъ кабалістичнымъ заклятямъ. Оденъ сеидъ заявивъ, що холера ажь тогды устане, коли на брамѣ мѣста помѣстить ся новый талізманъ замѣсть старого и знищеного. На се зажадавъ вôнъ вôдъ мѣста 1000 туманôвъ (грошей) а се тому такъ богато, бо каже — роздобувши сей талізманъ я самъ можу ослѣпнути або и вмерти. Отже зложили єму тôлько грошей, кôлько вôнъ бажавъ, а коли холера не уступила, то хопили ся до иншихъ способôвъ. Улицями тягнено посторонки, а на нихъ мѣшки зъ написями зъ корану; кричали притôмъ: „Алі Гуссейнъ!", роздирали свою одежу и руйнували домы катôвъ, котрѝ въ Персіи мають выключне право выробу вина и горѣвки. Зô всѣхъ домôвъ въ Мешедѣ повѣвають чорнѝ хоругвы. Улицѣ выстеленѝ коврами, нарôдъ клякає на нихъ и — вие зъ розпуки. Страшный то видъ. Однакъ холера не боить ся жалобы та смолоскипôвъ, обношеныхъ пôдчасъ процесій, не дрожить передъ стогономъ народу и талізманами священикôвъ, а що дня губить товпы людей.

Переглядъ политичный.

Въ загроженѝ наглою еміґраціею повѣты выслало Намѣстництво радника двору ґр. Лося, щобы розслѣдивъ на мѣсци причины тои еміґраціи. При нагодѣ подамо близшѝ вѣсти о тыхъ розслѣдахъ; тутъ занотуемо лишь коротко, що зараджено тому, щобы еміґрацію спинити. Ц. к. Старосты будуть объѣзджати громады и успокоювати людей, та радою ихъ переконувати, а сторожа погранична буде збôльшена о 30 жандармôвъ.

Пôсля приватныхъ вѣстей зъ Вѣдня, мають бути соймы краєвѝ скликанѝ въ першихъ дняхъ вересня и будуть радити ажь до скликаня спôльныхъ Делеґацій, т. є. до 1 жовтня, а вôдтакъ будуть вôдроченѝ до грудня; въ грудню будуть скликанѝ соймы на дальшу сесію. По Делеґаціяхъ збере ся Рада державна, котра буде радити ажь до Гоздва, а въ проґраму єѣ нарадъ вôйде головно прелімінарь державный.

Зъ Петербурга доносять, що незадовго має бути утворене окреме міністерство рôльництва. Нарады въ сѣй справѣ вôдбувають ся безъ перервы. За границю выслано окремыхъ делеґатôвъ, щобы розслѣдити близше сю институцію державну.

„Правит. Вѣстникъ" обговорючи вѣсти о гнобленю жидôвъ Россіи, розпусканѝ заграничными ґазетами, каже, що вѣсти тѝ суть неправдивѝ; правительство выступає лишь противъ того, щобы жиды, котрыхъ въ Россіи єсть майже половина зъ того, що въ цѣлôй Европѣ, не уважали себе за щось окремого, якъ у другихъ державахъ.

Зъ нагоды зложеня мандату монархістичнымъ маркізомъ де Бретейль доказує Касанякъ въ Autorité, що проводирями булянжизму было шесть монархістôвъ, а мѣжь ними вôнъ и Бретейль. Пôдъ буляжизмомъ крывъ ся великій заговôръ консервативный и католицкій.

Єсть загальне переконанє, що змѣну кабінету въ Бѣлградѣ выкликавъ таки самъ Рістичь, котрый хотѣвъ позбути ся радикалôвъ а допомогти своѣй власнôй партіи.

Новинки.

Львôвъ дня 25 Серпня.

— **Громадѣ Гвоздець**, въ повѣтѣ коломыйскôмъ, уделивъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на вôдбудову спаленои школы.

— **Именованя.** Радники Суду краєвого пп. Леопольдъ Кнотъ въ Золочевѣ, Левъ Голинскій вô Львовѣ и Вікторъ Стрѣлецкій въ Золочевѣ именованѝ радниками высшого Суду краєвого у Львовѣ.

— **Вôдзначенє.** Є. Вел. Цѣсарь позволивъ совѣтникови и референтови санітарному д-рови Василеви Ключенкови въ Чернôвцяхъ приймити и носити ордеръ румуньскій I-ои клясы: Bene merenti.

Бродячи болотомъ и спотыкаючи ся въ тьмѣ, прийшли мы за кôлька хвиль справдѣ пекольнои вандрôвки передъ малый склепикъ зъ малюнками зъ надвору, зъ котрыхъ можна було догадати ся, що ту цирулыкъ чи то голярь выконує на людяхъ свои операціи. Зъ резиґнаціею беру за клямку и входжу до малои, брудной комнаты, де клубы дыму зъ люльки нелѣпше пахли, якъ розроблене мыло. Въ однôмъ кутѣ стояла колыска, въ котрôй новоименованый обыватель свѣта голоснымъ крикомъ дававъ знати, що жие, и лише деколи заглушавъ єго голосный гаркôтъ бурого пса, що спавъ на лавцѣ пôдъ печею та немовь у снѣ шкôривъ зубы до величезного рондля, стоячого передъ самымъ єго носомъ. Ту не було нѣякого вôкна, лише дверѣ вôдъ улицѣ були хитро зложенѝ зъ потовченыхъ шибъ и руками опцадного видко голяря позалѣплюванѝ старыми ґазетами. На однôмъ кусни ґазеты, прилѣпленôмъ на самôй серединѣ тыхъ дивныхъ дверей, було написано: „Сальонъ до голеня".

Не вспѣвъ я ще й слово промовити, а вже станувъ передо мною якійсь чоловѣчокъ зъ лицемъ такимъ, що й описати годѣ, зъ закочеными рукавами и зъ брудною стиркою въ рукахъ.

— Що панъ добродѣй розкажуть? оголити? обстричи? уфризовати? учесати?

Той рядъ операцій, якимъ я ту мôгъ пôддати ся, завернувъ менѣ на хвилю голову и я справдѣ бувъ въ клопотѣ, що зъ того всего найлѣпше выбрати. На щастє, кôлькохъ жидикôвъ, а мѣжь ними и мôй провôдникъ, зблизило ся до цирулика и стало зъ нимъ живу раду радити. Конець зъ тои нарады бувъ мабуть добрый, бо цирулыкъ вôдложивъ на бôкъ стирку и зачавъ менѣ уважно приглядати ся.

— Панъ добродѣй хочуть вынаймити собѣ комнату? — спытавъ вôнъ мене тонкимъ дишкантомъ.

— На два тыжнѣ зъ постелю и зъ послугою — вôдповѣвъ я.

— Гмъ, комнату я маю — вôдповѣвъ преславный коломыйскій цирулыкъ — и постеля найшла бы ся, а моя жѣнка послугувала бы панови.

— Отже?

— Хочете єѣ видѣти? — пытає вôнъ мене.

— Покажѣть заразъ, я не маю часу довго балакати.

— Якъ заразъ то заразъ, тôлько я жѣнки перше спытаю ся.

И по тыхъ словахъ выйшовъ вôнъ порадити ся своеи жѣнки, котра саме теперь на сходахъ остро критикувала якійсь невôдповѣдный вчинокъ своеѣ сусѣдки.

По кôлькохъ мінутахъ увôйшла и панѣ голяриха до „сальону" и ставнувши передо мною почала мене мѣрити вôдъ головы до нôгъ.

— А панъ звôдки приѣхавъ? — спытала мене вкôнци.

— Зъ Кохінхіны; — вôдповѣвъ я поважно.

— Ага, ага! — кликнула она помалу.— Но, ходѣть, пане, оглянути комнату, може вамъ подобає ся.

И она зняла ключь зô стѣны, взяла свѣчки и сѣрники и выйшла перша на улицю. Радъ не радъ пôшовъ я за нею. На щастє комната була недалеко. Перейшовши въ поперокъ улицю войшли мы въ противлежну каменицю. Въ сѣняхъ выняла моя провôдничка ключь и отворила дверѣ до комнаты.

Запаливши сѣрникъ побачивъ я велику комнату зъ двома вôкнами на улицю. Меблѣ були дуже простенькѝ, а декотрѝ и лихѝ; однакъ я мусѣвъ вѣрити словамъ лодонського купця, котрый менѣ нѣ на хвилю не покинувъ, що въ цѣлôй Коломыи не дôстану гарнѣйшои комнаты. Отже умовивши ся о цѣну и иншѝ условія и вôдправивши свого факто-

— **На приняте Є. Вел. Цѣсаря** высылає станіславôвска Рада повѣтова депутацію зложену зъ презеса, п. Брикчиньского, Теод. Дмитраша зъ Ямницѣ, Осипа Пруса Яблоньского зъ Загвоздя, дра В. Шидловского зô Станіславова и Лазаря Винничука зъ Угринова дольного. — Зъ Бережанъ прибуде така депутація: о. Теодоръ Кордуба, гр. кат. деканъ бережаньскій, о Еразмъ Найберґъ, дек. береж. р. кат., пп. Третякъ зъ Тарнова, Гнатъ Баєвскій зъ Городища и пп. селяне Ковальскій та Лисевичъ. Провôдникомъ буде маршалокъ п. Вольфартъ зъ Курянъ. — На скрутѣ улицѣ городецкои до двôрця ставлять уже браму тріюмфальну. Робота ведесь и въ ночи. Наглядають єѣ инжинєры артисты и що найлѣпшій майстры столярѣ, шницерѣ, малярь и тапіцеръ. Пп. Левандовскій и Попель кôнчать уже двѣ фіґуры символічнѝ. Такожь и трабуны зачинають уже будувати на дуже добре дôбраныхъ мѣсцяхъ. — Въ духовнôй семинаріи, котру має Монархъ вôдвидѣти, роблять ся всѣлякѝ приготовленя. Фронтъ семинарскои церкви и вежа гарно вôдновленѝ. Вежу тую вôдновлювано послѣдный разъ ще въ р. 1862 за ректорату пок. Слимаковского. Въ семинаріи будуть принимати Монарха всѣ три нашѝ владики зъ численнымъ духовеньствомъ, Для прикрасы салѣ, де будуть витати Монарха, Народный Дôмъ давъ свои зеркала, диваны, престольну мантію и т. п. П. Намѣстникъ часто надзирає роботу въ семинаріи. — Ставропигійскій институтъ рѣшивъ прикрасити свою церковъ, вежу єѣ и домы хоругвами рускими и державными; а вечеромъ все те буде рясно освѣтлене.

— **Загальна выстава краєва вô Львовѣ 1891 р.** Чимъ бôльше наближає ся речинець першихъ зборôвъ головного комітету краєвои выставы, тымъ бôльшôй рухъ явно дає ся вôдчувати въ рôжныхъ кругахъ населеня. Нашѝ Рады повѣтовѝ, якъ завсѣгды охочѝ до спôвдѣланя въ справахъ, що мають на цѣли загальный интересъ краю, ухвалюють грошевѝ запомоги на выставу и именують своихъ вôдпоручникôвъ до комітету выставы. Що-до удѣлюваня субвенціѣ можуть декотрѝ Рады мати деякѝ трудности, бо ту розходить ся о непередвиджены въ буджетѣ выдатокъ, але що першои вплаты буде жадати ся ажь въ сѣчни 1893, то декотрѝ Рады, именуючи своихъ вôдпоручникôвъ, доносять рôвночасно презесови комітету выставы, що ухвалу що до субвенціонованя рѣшать ажь пôзнѣйше на внесенє свого вôдпоручника. Иншѝ по змовѣ ухвалюють запомоги для выставы сейчасъ. И такъ Рады повѣтовѝ: тернопôльска и бжозôвска ухвалили по 250 зр., а чортковска 100 зр. Здає ся намъ, що комітетови выставы не розходить ся такъ о значнѝ и заразъ выплаченѝ запомоги въ невеликихъ звычайно фондôвъ повѣтовыхъ, а розходить ся о пôдпертє самои акціѣ, бо лише въ той способъ зробить ся справу загальною, справдѣ краєвою. Тому въ признанємъ витаємо сю скваплвôсть, въ якою Рады повѣтовѝ приступили до именованя своихъ вôдпоручникôвъ. И такъ, Рада въ Мостискахъ высилає свого презеса Ст. ґр. Стадницкого, бжозôвска такожь презеса свого Меч. Урбаньского, бохеньска презеса Зд. Влодка, а на заступника кс. Вінк. Вонсикевича, борщѣвска Меч. ґр. Борковского, коломыйска Костя Савицкого, надвôрняньска Григорія Глуховского, чортковска Ферд. Ґамского, тернопôльска Теод. Серватовского, а бобрецка Сев. Генцля. — Явивъ ся декуды сумнѣвъ, чи можна субскрибовати на выставу сумы менший якъ 250 зр. Отже поясняємо, що статутъ выставы въ §. 2 признає лише право належаня до комітету выставы такôй особѣ, котра зложить бодай 250 зр. на фондъ закладовый або ґваранційный, а комітетъ дає такимъ особамъ крôмъ того въ замѣну деякѝ користи; однакъ кождый може субскрибов'ати въ хосенъ выставы, кôлько схоче. Богато осôбъ вже теперь субскрибовало по своѣй змозѣ лише по 100, 50, а навѣть и по 20 зр. на выставу, а чимъ бôльше буде такихъ, тымъ бôльше загальною буде тая выстава. Впрочôмъ участь въ першôмъ засѣданю головного комітету не залежить вôдъ того, чи хто вже пôдписавъ декларацію або задумує єѣ пôдписати, бо пôдставою до участи въ комітетѣ єсть запрошенє презеса выставы.

— **Новѝ уряды почтовѝ.** Зъ днемъ 1 вересня отвирають ся новѝ уряды почтовѝ въ Словитѣ, повѣта перемышляньского и въ Пишкôвцяхъ, повѣта бучацкого. Округъ доручень уряду почтового въ Словитѣ будуть становити громады и обшары двôрскѝ: Словита, Яхторôвъ и Кривичѣ. До округа доручень уряду почтового въ Пишкôвцяхъ належать громады: Пишкôвцѣ и Пилява та обшары двôрскѝ: Пишкôвцѣ, Пилява, Трибуховцѣ и Медведôвцѣ. Крôмъ того має отворити ся сего року ще дванацять новыхъ урядôвъ податковыхъ въ Галичинѣ, а то въ мѣсцевостяхъ: Лопатинѣ, Андриховѣ, Николаєвѣ, Заболотовѣ, Маковôй, Чорнôмъ Дунайци, Судовôй Вишни, Порохнику, Комарнѣ, Жабôмъ, Куликовѣ и Кутахъ. Доси отвирають ся все такѝ уряды въ зимѣ, въ днемъ 1 грудня або 1 сѣчня. Позаякъ переносины въ зимовôй порѣ недогôднѝ для урядникôвъ, особливо жонатыхъ, то просять они, щобы ц. к краєва Дирекція скарбу отвирала уряды податковѝ вже въ осени.

— **Вписы ученикôвъ и учениць до рускои школы имени Маркіяна Шашкевича** вôдбудуть ся въ дняхъ 26, 28 и 29 серпня вôдъ годины 8 до 11-ои зъ рана и вôдъ 3 до 5-ои по полудни. Запримѣчає ся при тôмъ, що школа имени М. Шашкевича буде вже сего року перенесена до мѣского дому при улици Городецкôй н-ръ 19, де до-теперь мѣстила ся школа имени Конарского. Позаякъ дôмъ сей ще поки що не вôльный, то высше згаданѝ вписы вôдбудуть ся въ дотеперѣшнôмъ будынку шкôльнôмъ при улици Скарбковскôй ч. 26.

— **Експозитуру ц. к. ґен. Дирекціѣ зелѣзниць державныхъ въ Станіславовѣ** для выконаня проєкту будовы зелѣзницѣ Станіславôвъ-Воронянка, перемѣнено на ц. к. управу будовы тои зелѣзницѣ. Управителемъ будовы именовано инспектора зелѣзниць державныхъ п. Ст. Косиньского, єго заступникомъ инжинєра Лонєта, комісарями выкупна ґрунтôвъ старшого инжинєра Ив. Рыбчиньского, а референтами инжинєрôвъ Витолда Жебрацкого и Ив. Кремера. До управы будовы придѣлено въ Станіславовѣ 30 инжинєрôвъ и вôдповѣдный персоналъ адміністраційный и рахунковый.

— **Огнѣ.** Въ Куници, въ повѣтѣ жовкôвскôмъ, згорѣло дня 21 с. м. пятнайцять загородъ селяньскихъ зô всѣмъ зôбранымъ збôжемъ. — Въ суботу дня 20 с. м. въ Мокришовѣ, въ пов. тернобережскôмъ, згорѣло около 100 будинкôвъ разомъ зô збôжемъ. Шкода майже неубезпечена дуже значна, бо выносить около 50.000 зр. Крôмъ того лучило ся въ Галичинѣ кôлька дрôбныхъ огнѣвъ, котрѝ разомъ взявши все саки не мало пустили людского добра зъ дымомъ.

— **Розвязанє рады громадскои въ Товмачи.** Выдѣлъ громадскои рады повѣтовои ухваливъ суспендовати начальника громады Стефана Скавиньского за рôжнѝ надужитя и розвязати цѣлу раду громадску, до котрои яко ассесоръ зверхности належить покутный писарь Мешулемъ Штернъ, караный уже кôлька разôвъ.

— **Самоубійникъ,** що колись то повѣсивъ ся въ львôвскôй школѣ израильскôй, мавъ бути робôтникôвъ и звати ся Самуель Гавсманъ, родомъ зô Стрыя.

— **Кровава бійка** була въ шинку при ул. Зеленôй у Львовѣ. Побили ся Вол. Цмоковскій, сѣдлярь и Пикульскій, римарь. Пикульскій мавъ схопити Цмоковского за горло, а той тогды пхнувъ свого противника ножемъ въ околицю серця. Той упавъ смертельно раненый, а Цмоковского увязнено.

— **Пропавъ безъ вѣсти.** „Передъ мѣсяцемъ утѣкъ зъ мого дому мôй сынъ двацять-лѣтный молодець Иванъ Головка, майже безъ найменшои причины. До нинѣ не маю о нѣмъ нѣякои вѣсти. Імовѣрно мусѣвъ десь вступити въ службу. Отже прошу всѣ всч. уряды парохіяльнѝ и громадскѝ, якъ такожь обшары двôрскѝ, щобы на случай подыбаня єго зволили мене о тôмъ ласкаво повѣдомити. *Яцко Головка,* господарь въ Стронятинѣ, почта Куликôвъ."

— **Жалоба на градъ.** Пôдпрефектъ округа Снаговъ въ Румуніи въ нагоды тои, що градъ навѣстивъ кôлька громадъ, выславъ до старшого прокуратора такій рапортъ: „Пане надпрокураторъ! Маю честь донести вамъ, що въ громадѣ Н. въ окрузѣ Снаговъ упавъ градъ, котрый пошкодивъ значно збôжу". Читаючи той рапортъ, прокураторъ думавъ певно о чôмъ иншôмъ, бо давъ таку вôдповѣдь: „Передає ся судьѣ слѣдчому до дальшого урядового ужитку въ тымъ, що противъ зillegal ворога и бурителя публичного спокою треба сейчасъ выступити на дорогу судову". Черезъ те мабуть покличуть градъ передъ судъ.

Штука, наука и література.

— **Творы Василя Чайченка.** Имя Василя Чайченка добре вже знане на Украинѣ и въ Галичинѣ. Молодый се писатель (почавъ писати доперва въ початкомъ 1880-ыхъ рокôвъ) а вже написавъ дуже богато и то доброго, стихомъ и прозою. Товариство имени Шевченка пôднялось збôрного выдавництва єго дотеперѣшныхъ творôвъ прозаичныхъ пôдъ заг.: „Творы Василя Чайченка" въ трехъ томахъ. Перши два томы вже вийшли сими днями. І-ій томъ обôймає (на 207 сторонахъ 8-ки) кôльканацять оповѣдань (до сего тому долученый и портретъ автора). ІІ-гій томъ (на 174 сторонахъ 8-ки) мѣстить повѣсть „Сонятный промѣнь" (друковану въ „Зорѣ"). Цѣна І-го тому 80 кр., а другого тому 60 кр. Обѣ книжки можемо лише поручити якъ найгорячѣйше рускôй читаючôй публицѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 25 серпня Prager Abendblt. потверджає вѣсть, що соймы краєвѝ будуть скликанѝ межи 10 а 14 вересня, але они не будуть радити рôвночасно зô спôльными делеґаціями. Головною цѣлею скликаня соймôвъ єсть вчасне ухваленє буджетôвъ краєвыхъ.

Берлинъ 25 серпня. Австро-угорскій посолъ ґр. Сеченій выѣхавъ до своихъ дôбръ на Угорщинѣ.

Петербургъ 25 серпня. Вôдъ 22 до 23 с. м. занедужало тутъ на холеру 95 людей: зъ тыхъ померло 33, а подужало 37.

Одеса 25 серпня. Пôсля приватныхъ вѣстей выбухнувъ въ копальни вугля въ Юзовцѣ катеринославскои губерніѣ грôзный бунтъ робôтникôвъ; они пôдпалили копальню и побили лѣкарѣвъ. Ґубернаторъ зъ войскомъ выбравъ ся до Юзова.

Парижъ 25 серпня. Вѣсть, будьто бы вôднайдено часть скраденыхъ патронôвъ Лебля єсть безосновна.

Бѣлградъ 25 серпня. Король має выѣхати позавтру въ супроводѣ реґента Бѣломарковича и міністра торговлѣ Гвоздича до Вранѣ на выставу промыслову. Вертаючи зъ вôдтамъ буде король гостити въ Нѣшу, Проклици и Краґуєвацу.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

22 серпня	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	8·25—8·60	10·25 10 80	10·15 10·75	10·—10 75
Жито	7.50—7·75	8 90 9·20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6 25	6·——7·25	6·——7·05	6·——7·40
Овесъ	6 60—7 20	6·50—7 15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 8 50	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	6·— 6 20
Рѣпакъ	9.50 10·—	11·—12.50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмель	55·—60·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ра, розмѣстивъ ся я якъ треба въ моимъ новôмъ мешканю. Саме передъ тымъ, якъ я мавъ ити спати, прийшла голяриха постелити лôжко. При тôй нагодѣ довѣдавъ ся я, що комната тая була ще передвчера сальономъ до голеня, але що до неи не було входу вôдъ улицѣ, лише зъ сѣнсй, то они волѣли выпровадити ся и найняти меншій „сальонъ", кобы лише входъ бувъ зъ улицѣ; и вывѣску було видко. Въ той спосôбъ — казала голяриха — и песъ змѣркує и може зайти до мого чоловѣка.

По тôй практичнôй увазѣ вышла, бажаючи менѣ доброи ночи и щобы менѣ що приємного приснилось.

Хочь я бувъ утомленый дорогою, то таки передъ опôвночею не заснувъ; а коли вже сонъ обнявъ мене, то всякѝ мары снули ся менѣ передъ очима. И такъ здавало ся менѣ що бачу велике озеро а на нѣмъ бравѝ дѣвчата коломыйскѝ перуть старѝ чоботы. А потôмъ приснивъ ся и поважный жидъ, розложивъ передô мною пару лондоньскихъ незаболоченыхъ ногавиць и пытавъ ся, котрѝ волю.

— Свиньовѝ... свиньовѝ — воркотѣвъ я у снѣ.

(Конець буде).

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнї В. Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера